

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 647. — 21 ΜΑΪΟΥ 1889 — ΔΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς 'Εστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβεύθην ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσι τοῖς Σὺλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ' — ΑΡΙΘ 699

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ — Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ὑπὸ Γ. Δροσίνῃ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΛΓΩΝ — ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΩΝ ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγημα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Ο ΡΟΣΣΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Ῥοθέλλος. — Πολιτικός θάνατος. — Ὁ βασιλεὺς Αἰθρ). ὑπὸ Δημ. Κακλαμάνου.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ: Γράμματα. — Ἐπιστῆμαι. — Τέχναι. ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Δ. Βικέλα. — Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Μισοῦλη. — Παγκόσμιος μηχανικὴ δύναμις. — Ὁ βίος ἐν Σιδηρίᾳ. — Τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Αἱ ἐρωτήσεις τοῦ Ἀγαθοπούλου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἐν Παρίσι τοῖς διαπρεπῆς ἡμῶν λόγιος κ. Δ. Βικέλας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῷ ἐγκρίτῳ γαλλικῷ περιοδικῷ «Νέα Ἐπιθεώρησις», ἐξ ἧς καὶ ἰδιαίτερώς ἀνετύπωσε μακρὰν πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰκοσι πέντε ἔτη συνταγματικῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι». Εἰς συγγραφὴν τῆς πραγματείας ταύτης ἀφορμὴν παρῆσεν ἡ πρὸ μῆνων πανηγυρισθεῖσα εἰκοσιπενταετηρίς τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', ἐν αὐτῇ δ' ὁ συγγραφεὺς ἀναθεωρεῖ λεπτομερῶς πάντα τὰ γενόμενα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ κατὰ τὴν διαρρέυσαν εἰκοσιπενταετίαν. Ἡ ἀρῆγῃσι εἶνε γεγραμμένη μετὰ τῆς ἀπερίττου χάριτος, ἐφ' ἣ διακρίνεται τὸ ὕψος τοῦ κ. Βικέλα, ἡ δ' ἐκτίμησις τῶν περιστάσεων τοῦ ἐθνικοῦ βίου γίνεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως μετ' ὀρθοφροσύνης ἀπορροῦσης ἐξ ἀμερολήπτου καὶ ἐμβριθοῦς ἐρεύνης τῶν πραγμάτων καὶ κρίσεως ἀσφαλούς. Ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ κ. Βικέλα φυσικὴ ἐπέρχεται ἡ σύγκρισις τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν πρὸ εἰκοσιπενταετίας, ἐξ αὐτῆς δ' ἐξάγεται ἡ μεγάλη πρόδος καὶ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου ἡ γενομένη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, μεγαλειτέρα δὲ καὶ γενναιότερα προσιωκούμενη ἐν τῷ μέλλοντι, ἀφοῦ ἡ Ἑλλὰς ῥυθμίζουσα ὁσημέραι καὶ παγιοῦσα εὐκόσμως τὰ τῆς πολιτείας, θὰ δύναται ἀδιαταράκτως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων, ἡθικῶν καὶ ὁλικῶν, τουτέστι τὸν ἅληθῆ τοῦ ἔθνους ἐκπολιτισμόν.

Διὰ τοιούτων δημοσιευμάτων ὁ κ. Δ. Βικέλας ἐλκύων τὴν εὐμενῆ προσοχὴν τῶν ξένων εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ ἐπιδεικνύων αὐτοῖς τὴν γενομένην ἐργασίαν ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ ἀποστολῇ τοῦ ἔθνους, συντελεῖ εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς περὶ αὐτοῦ ἀγαθῆς ὑπολήψεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ. Ἦνε τοῦτο σήμερον οὐ μικρὸν κεφάλαιον εἰς τὴν εὐδωσιν τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, διὸ καὶ πολλὰ ὀφείλεται χάρις εἰς τὸν παραιτίον τούτου γενόμενον.

— Κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἐταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. κ. Δουβλὲ καὶ Λεγρὰν ἐν Δῆλῳ ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς, ὁ κ. Δουβλὲ ἀνεῦρε πέντε ἀκόμη βάσεις ἀριερωμάτων, πρὸς Α. τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, 6 προξενικά ψηφίσματα, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἶνε κεχαραγμένον ἐπὶ ἐρυθροῦ μαρμάρου, 6 τεμάχια ἀναλόγων ψηφισμάτων, 2 τεμάχια ἀρχαϊκῶν ψηφισμάτων, ὧν τὸ μὲν ἐν γεγραμμένον στοιχηδόν, τὸ ἄλλο δὲ βουστροφιδόν, τεμάχια ἄλλων ἐπιγραφῶν ἐξ ὧν ἐν ἐκ 37 στίχων ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Σερᾶπιος πολλὰ ἀφιερώματα εἰς τὸν θεὸν τούτον καὶ τὴν Ἀγνὴν θεόν, τέλος δὲ μακρὰν ἐπιγραφὴν ἐπὶ μαρμάρου μήκους 1.20 καὶ πλάτους 0.90 ἐκατέρωθεν γεγραμμένου, ἀπαριθμοῦσαν τὸν πλοῦτον τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ 200 στίχων, ἅπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ φαίνεται ἀναγομένη εἰς τὴν ἀρχοντείαν τοῦ Καλοδίκου, ἥτοι τὸ 275 π. Χ.

— Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ ἐδάφους τῆς Πινακοθήκης ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὐρήθη μαρμάρινον γυναικεῖον ἀγαλμα ἀρχαϊκῆς τέχνης, τεμάχια ἀγγείων μετ' ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀρχαῖα, διὰ δὲ τῆς μέλχι τοῦδε ἀνασκαφῆς ἐφάνησαν καὶ τὰ θεμέλια τῶν τοίχων τῆς Πινακοθήκης, ὥκοδομημένα ἐκ λίθων, προερχομένων ἐξ ἀρχαιότερων οἰκοδομημάτων.

— Ἡ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως διορισθεῖσα ἐν Ῥώμῃ ἐπιτροπὴ τῶν τεχνικῶν ὅπως κρίνῃ τὰ ἐντεῖθεν ἀποσταλέντα προπλάσματα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐγερθησομένου ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη, ἐνέκρινεν ὡς κάλλιστον τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σώχου ποιηθέν.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῶν Πατρῶν ἐδημοσιεύθη διατριβὴ τις τοῦ κ. Στεφ. Θωμοπούλου περὶ τοῦ ἄρτι ἐν Πάτραις ἀνασκαφέντος Ὁδείου. Κατὰ ταύτην ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Β. Στάη ὅτι τὸ ἀνακαλυφθὲν μέγα οἰκοδόμημα ἦν Ῥωμαϊκὸν βαλανεῖον ἐξελέγχεται παντελῶς ἀνυπόστατος, διότι εὐρέθησαν 14 σειραὶ μαρμαρίνων ἐδωλίων (ὧν ἕκαστον ἔχει ὕψος μὲν 0,37 μ. πλάτος δὲ 0,62 μ.) ἐν ἡμικυκλικῷ σχήματι, καὶ 4 μαρμάριναι κλίμακες, τῶν ὁποίων ἕκαστη ἀποτελεῖται ἐξ 28 βαθμίδων, ἔχουσάν ὕψος 0,185 μ. πλάτος 0,29 μ. καὶ μήκος 0,74 μ. Πλὴν δὲ τούτων ἀπεκαλύφθησαν τὸ ἐδάφος, ἐπεστρωμένον διὰ μεγάλων μαρμαρίνων πλακῶν, ἐν δὲ τῷ μεσημβρινῷ τοίχῳ δώδεκα μικραὶ νόμφαι (ἀγχιβάδες) καὶ ὑποκάτω τούτων ὅκτω ὅμοιαι μείζονες καὶ μεταξὺ τούτων τρεῖς πύλαι· εὐρέθησαν πρὸς τούτους ψηφιδετήματα, νομίματα Ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ λύχνοι τινές, ὧν δύο ἐνεπίγραφοι (φέροντες τὰς ἐπιγραφὰς ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΥ καὶ ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ). Ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὁδείου, κειμένου κατὰ τὸ χθαμαλότατον μέρος τοῦ ΒΑ. γηλόφου τῆς πόλεως, συνεχόμενον μετὰ τὸ λόφον τῆς ἀκροπόλεως, ἀφορμᾷται ὁ κ. Θωμοπούλος εἰς προσδιορισμὸν καὶ τῆς θέσεως τῆς ἀγορᾶς τῶν Πατρῶν, ἣν περιέβαλλε πιθανῶς τεῖχος, οὗ λείψανά τινὰ σώζονται. Τὸ ὁδεῖον ἦτο